

List učenika Osnovne škole Josipa Antuna Čolnčića

Broj 15



Lipanj 2013.

Dragi čitatelji,
pred vama je naš ovogodišnji list nastao uz puno truda i rada nastavnika i učenika ove škole. Rubrike su vam već dobro poznate. Sportski uspjesi, razna natjecanja, radovi učenika svih godišta i naši osmaši koje ove godine ispraćamo samo neke od tema koje vas čekaju na sljedećim stranicama. Uživajte u zabavnim člancima, fotografijama, crtežima naših učenika, uspjesima sportaša natjecanjima i naravno zapjevajte uz pjesme osmaša. Bilo je puno događaja i lijepih stvari koje su nas pratile tijekom cijele školske godine. Želimo da se i ovaj put s veseljem čitate naš list. No, nećemo vas više zadržavati jer se sigurno žurite krenuti na šarene i raznolike stranice naših novina. Uživajte, isto kao što smo i mi uživali radeći list za vas.

Pozdrav, urednice!

VRUTAK



SADRŽAJ

Urednice, impressum	2
Mobiteli	3
Razgovor s ravnateljem	4
Ekološka grupa	5
Područne škole	6
Učnički radovi - razredna nastava	8
Popularni sugrađanin - Rafael Spajić	11
Događanja u školi	12
8.a, 8. b, 8.c	16
DA seksualnom odgoju	19
Natjecanja	20
Učnički radovi - predmetna nastava	21
Moja prva knjiga, Mislav i Danijel	24
Školski hodnici	25
8. d, 8. e i 8. s	26
Moja prva knjiga, Glagoljica	29
Razbibrigalice	30
Odlikaši	31



Impressum

List učenika OŠ J. A. Čolnić, Đakovo
Đakovo, lipanj 2013., broj 15.

Izdavač: OŠ J. A. Čolnić, Đakovo
Trg Nikole Šubića Zrinskog 4, 31400 Đakovo

Za izdavača: Darko Dujmović, ravnatelj

Glavni urednici: Zvonko Belvanović, Ivana Ivić

Uredništvo učenica: Sandra Fundek, Lena Dunđerović, Inga Čurić, Sanja Pažin, Iva Budimir, Mihaela Beljan, Renata Beljan, Tea Kelava, Maria Grbeša, Nikolina Sučić, Danijela Schell, Ivona Mesaroš

Grafičko oblikovanje i dizajn: ADVANCEmedia
Artis d.o.o., Vijenac k. A. Stepinca 29, Đakovo

MOBITEL NAŠ SVAGDAŠNJI Jesu li djeca postala ovisna o mobitelima?
Koliko troše i čemu im služe osim osnovne komunikacije?
Školarci na mobitel mjesečno potroše 50 kuna

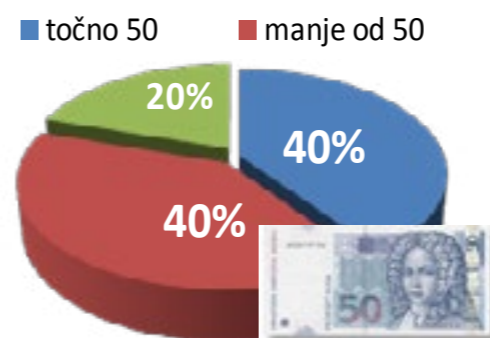
Blic istraživanje provedeno u Osnovnoj školi Josipa Antuna Čolnić u Đakovu pokazuje da gotovo svi učenici predmetne nastave u školu svakodnevno nose mobitel. Razgovaraju, pišu poruke i statuse na društvenim mrežama. Račune obnavljaju čak i novcem koji im roditelji daju za sendvič.



Suvremeni je život nezamisliv bez mobitela! Sve je više djece koja u školskoj torbi nose i mobitel, a svakodnevno ga koriste gotovo svi učenici viših razreda đakovačke Čolnićeve škole. Brzo istraživanje provedeno među stotinu učenika predmetne nastave pokazalo je koliko novca "pojede" ta danas nezaobilazna stvarčica.

Na telefoniranje, esemesanje i internet, na društvene mreže, odnosno popularni Fejsbuk, školarci mjesečno prosječno potroše 50 kuna. Manje razgovaraju, a češće pišu SMS poruke i "vise" na mobilnom Fejsu. Račune obnavljaju bonovima kojima uspijevaju lakše kontrolirati troškove. Zanimljivo je da bonove kupuju, priznaju mnogi, trošeći džeparac i novcem koji im roditelji daju za sendvič?!

Petina učenika troši još više



Više od 50 kuna na mobitelu potroši 20% anketiranih. Po 40% učenika izdvaja manje od 50 ili točno 50 kuna. Međutim, kada kupuju novi mobitel, 20% učenika zna potrošiti i više od 1.000 kuna, 40% manje od 1.000 a 28 posto

ravno tisuću kuna. Pri kupovini novog uređaja nešto jeftinije od "bonaša" prolaze oni koji se odluče za pretplatu, ali takvih je među našim vršnjacima samo 12 posto. Sve ostalo su tzv. prepaid korisnici. Drugim riječima: od 100 naših učenika 12 ih je na pretplati, dok 88 koristi bonove.

Do šestog razreda bez mobitela?

Psiholozi upozoravaju da djeca mlađa od 12 godina, a to su svi koji polaze razrede niže od šestoga, ne bi smjela imati i koristiti mobitele. Zašto? Djeca, tvrde stručnjaci, postaju sve ovisnija o tehnološkim igračkama umjesto da razvijaju osobne kontakte. Međutim, kad je pravi trenutak za prvi mobitel ipak odlučuju roditelji pa se na to ne može utjecati. Talijanska je vlada još prije dvije godine zabranila mobitele za vrijeme nastave, ali se tog pravila rijetko tko pridržava. U Hrvatskoj nije bilo sličnih ideja.

Kad je pravi trenutak za prvi mobitel odlučuju roditelji.



Mobitel, slažu se svi, više nije stvar luksuza, nego medij lako dostupan svim uzrastima. Naša škola ne zabranjuje učenicima mobitel, no dok traje sat, on treba biti ili u torbi ili negdje u džepu, i s isključenim tonovima čekati mali ili veliki odmor, novi poziv, poruku ili Fejs status.

Maria Grbeša, 8.a

Razgovor s ravnateljem



Još je jedna nastavna godina na izmaku. Koji su događaji, prema vašem mišljenju, obilježili ovu, po mnogočemu specifičnu godinu?

Iz velikog mnoštva događaja izdvojit ću tri. Na državnoj razini svakako je uvođenje kurikuluma zdravstvenog odgoja događaj koji je obilježio godinu, poglavito zbog tolikih prijevora u javnosti. Nadalje, započeli su radovi na izgradnji nove nastavno-sportske dvorane u Područnoj školi Satnica Đakovačka. Županijska skupština je donijela odluku o osamostaljenju škole u Satnici i imenovala je privremenog ravnatelja.

Područne škole Satnica Đakovačka i Gašinci na putu su postajanja matičnom školom. Kako će se to odraziti na cjelokupno funkcioniranje naše škole?

Škola u Satnici imala bi status Matične škole i u svom sastavu Područne razredne odjele u Gašincima. Ništa se bitno u organizacijskom smislu neće promijeniti. Učitelji ostaju na svojim mjestima, kao i pomoćno osoblje, samo se ustrojavaju nova radna mjesta ravnatelja, stručnih suradnika i administrativnih radnika. Dosadašnja organizacija je funkcionirala besprijekorno dugi niz godina, zapravo od osnutka škole 1981. godine.

Kriza je riječ koju najviše slušamo u posljednje vrijeme. Kako se ona, prvenstveno u financijskom smislu, odrazila na funkcioniranje škole, posebice jer osim matične, ona ima i četiri područne škole?

Smanjenje broja učenika i broja razrednih odjela, kao posljedice općeg stanja u društvu, veliki je problem. Škola je ranijih godina imala prosječno trideset učenika po odjelu, dok je taj broj danas smanjen na dvadeset. U područnim školama čak i znatno manje. Drugi veliki problem je smanjenje financijskih sredstava kojima škola raspolaže. Još uvijek nekako uspijevamo zadržati minimalni standard, ali su upitna redovna stručna usavršavanja učitelja, natjecanja učenika, servisiranje i obnavljanje nastavnih sredstava i pomagala.

Jedan od najpoštovanijih i najuspješnijih djelatnika škole ove je godine otišao u zasluženu mirovinu. Kratka crtica o učitelju Đuri Erdeljiću.

Samo riječi hvale i poštovanja! Kolega, prijatelj i vrstan učitelj, reći će svi u školi. Generacije njegovih učenika kao i njihovi roditelji, svjedočili su sjajnom primjeru izvrsnosti u ovom plemenitom poslu. Vedrina i druželjubivost, svirka i pjesma, ozbiljnost, principijelnost i dosljednost u radu su vrline koje krasi tog čovjeka. Upoznao sam ga prije tridesetpet godina i mogu reći da mi je u mnogo čemu bio uzor.

Natjecanja, iz godine u godinu - naša sve veća dika i ponos?

Istina je da smo se i ove godine prezentirali u najboljem svjetlu. Istaknut ću naše fizičare, biologe, dramce, novinare, dobre poznavatelje hrvatskoga jezika, stranih jezika, rukometašice, odbojkaše, nogometaše, matematičare, tehničare, povjesničare i geografe, mali pjevački zbor, ritmičku skupinu Iskrice, ... Sve pohvale i čestitke učenicima i njihovim mentorima.

Ova je generacija osmaša puna izvanrednih učenika, različitih postignuća, osobnosti i interesa.

Rekao sam u svom obraćanju na svečanoj akademiji povodom Dana škole da su osmaši iznimno dobra generacija, koju ćemo dugo pamtit. Veliki broj odličnih učenika, uzornih vladanja, uključenost u izvannastavne i izvanškolske aktivnosti i povrh svega kulturni i bez ijedne mrlje u ponašanju. Čestitam im na svemu, ali i njihovim roditeljima i razrednicima. Želim im na odlasku iz osnovne škole puno uspjeha i sreće u životu.



U društvu nadbiskupa

Ekološka grupa počela s radom



Ljubitelji ekologije ove su školske godine došli na svoje. S radom je počela ekološka grupa u koju je uključeno 22 učenika pod vodstvom dvije mentorice: Gordane Ljubelj i Boje Viljetić. Učenici su svojim radom pokušali raditi za dobrobit okoliša kao i za očuvanje svega zavičajnog i pomalo zaboravljenog. Tako su početkom školske godine organizirali piknik u vrtu naše škole.

Uz pomoć mama i baka napravili su proizvode karakteristične za naš kraj i običaje. Također su odigrali i zaboravljene igre kao što su: utrka s jajima, skakanje u vreći...



Doručak u prirodi



Poklon za Božić

Učenici su obilježili i Božić u stilu pravih ekologa. Eko-proizvodima su izradili božićne ukrase koje su nekoliko dana marljivo prodavali kako bi prikupili sredstva za sirovine potrebne za izradbu uskrasnih ukrasa kao i za uzgoj cvijeća u našoj školi. Tijekom godine su svojim maštovitim idejama pomogli i ptičicama izgrađivši im hranilišta. Povodom Svjetskog dana vode odradili su projekt o vodi gdje su ukazali na važnost vode na Zemlji i u svakodnevnom životu.

Od samog početka školske godine obilježavali su važne eko - datume i svojim idejama unaprijedili rad grupe.

Iz područnih škola

Područna škola Kuševac

U PŠ Kuševac početak nastave je bio pomalo sumoran. Umjesto četiri, od prošle jeseni broji samo dva kombinirana razredna odjela. Nakon prilagodbe na novi ustroj, učenici su sa svojim učiteljima prionuli na posao. Održane su priredbe u Dana kruha i Dana jabuka uz popratne radionice (pečenje toplih sendviča, zdrava hrana). Na jezeru Jošava održana je izvanučionička nastava na temu jeseni.



Posjet Kluba NEVEN

U povodu Međunarodnog dana djeteta školu su posjetili članovi kluba Neven. Održane su dvije likovne radionice (lutkice od balona i čizmice za sv. Nikolu). U posjetu je bio i iluzionist Josip Ciganović. Priređena je i Božićna priredba s popratnim radionicama. Izrađivani su božićni ukrasi i čestitke, figurice za jaslice. Održane su i tradicionalne maškare, a našlo se i pokoje srce za Valentinovo. S izlaskom proljeća ponovno smo otišli do Jošave s ciljem upoznavanja voda stajaćica i živog svijeta uz njih.

Područna škola Široko Polje

Nova školska godina, nove dogodovštine, ideje, zanimljivosti...

U listopadu smo posjetili obližnju šumu i održali integrirani dan, učeći u prirodi, što su učenici sa zanimanjem i radili kao i svake godine. Vježbajući Past Simple kroz razgovor, stvarajući lirske pjesme, oslušujući prirodu, razgovarali su o životinjskom svijetu, prikupljali uzorke kore drveta, mjerili opseg i visinu stabala pomoću omjera sjene štapa poznate visine i sjene drveta.

Kao i svake godine, naša škola na svečan i dostojanstven način obilježava Dan kruha, dajući kruhu svagdanjem jedno posebno dostojanstvo i važnost. 12. listopada u PŠ Široko Polje održana je priredba kojoj su nazočili mnogi roditelji, djeca, nastavnici i učenici. Sudjelovali su svi učenici od prvog do osmog razreda te su svojim pjesmama, igrokazima i recitacijama uljepšali ovaj dan. Osim što znaju lijepo recitirati i pjevati, vidjeli smo da naši učenici znaju izvrsno spravljati keksice, kiflice, palačinke i još mnoštvo drugih finih proizvoda. Svi su bili zaposleni.



Prvi razred pekao je palačinke s domaćim pekmezom i Nutellom, drugi razred pravio voćnu salatu, treći razred tople sendviče, a četvrtaši su pripremali "Bakine i mamine kolače", te čokoladne kuglice. Peti razred je sa svojim razrednikom pekao kestenje, šesti pravio slatke i slane kiflice, sedmi razred je spravljao palačinke, a osmi razred se okušao u pravljenju "bakinih kolača". U međuvremenu održano je natjecanje u čišćenju bundeva, runjenju kukuruza, te u bacanju lješnjaka u koš. Na samom kraju, učenici su se i nastavnici zasladili vlastitim proizvodima te zadovoljni i veseli pošli svojim kućama. Tako smo se i ove godine ujedinili u zahvalnosti s tolikim ljudima koji iskonski, spontano, shvaćaju da za kruh trebamo i moramo nekom biti zahvalni.

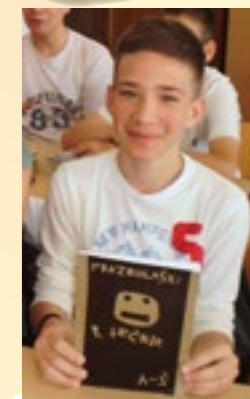
Održane su i priredbe na blagdan Svetog Nikole, Božić, a najopsežniji su događaj bile maškare, ove godine proširene i na predmetnu nastavu. Učenicima se posebno svidjelo natjecanje u karaokama. Pohvalit ćemo se i županijskim prvakom iz fizike, Danijelom Tokićem. Na istom je natjecanju Gabrijel Tokić osvojio 9. mjesto.

Pohvalit ćemo se i s naših sedam odlikaša, nikad brojnijih!

Područna škola Satnica Đakovačka

Satnički osmaši izradili frazeološki rječnik

Što znači: povući za jezik, imati dvije lijeve ruke, staviti ključ u bravu, stegnuti remen, ući u mirne vode, nositi glavu u torbi, s konja na magarca, zdravo za gotovo, zlo i naopako, kao tele u šarena vrata...? Sve smo ove fraze negdje čuli, mnoge ovakve i slične izraze koristimo u svakodnevnom jeziku, a zovemo ih frazemi. Nismo međutim svjesni koliko je hrvatski jezik bogat frazemima jer više ih je od 2.000! Zato su se učenici 8.s razreda PŠ Satnica Đakovačka, na inicijativu učiteljice hrvatskog Ivane Ivić, organizirali, prihvatili posla i sve frazeme koji su im "pali na pamet" odlučili "prenijeti na papir" u vlastiti frazeološki rječnik. Skupljao ih je proteklih mjeseci zapisane na papirićima Nikola Stipić, dok su ih Domagoj Perković i Marija Kovčić sistematizirali i abecednim redom unijeli u rječnik. Neobičnu je naslovnicu izradio Matija Mindek na satu likovne kulture, a mali je učenički jezikoslovni pothvat naišao na odobravanje. Svoje su mjesto u frazeološkom rječniku pronašli i oni frazemi koji pripadaju razgovornom stilu, uvriježeni u komunikaciji mladih, kao što su: biti u bedu, nema frke, nabaciti grbu, pisati u inboks, zalijepiti na zid i dr.



Maćuhice za ljepši okoliš

Povodom obilježavanja Dana planeta Zemlje učenici razredne nastave sa svojim su učiteljicama i 6.s razredom s nastavnicom Zrinkom Gunić uređivali školski okoliš i sadili maćuhice. U ovoj je zelenoj akciji jačanja ekološke svijesti i brige o vlastitom okruženju svaki učenik posadio po jednu maćuhicu.

Trećaši ugostili djeda glazbenika

Gost je trećeg razreda bio Petar Janković, djed učenika Borne Neškovića, koji već 40 godina svira klarinet u Puhačkom orkestru Dobrovoljnog vatrogasnog društva Đakovo. Susret djece s ovim je djedom glazbenikom bio izuzetno zanimljiv. Djeca su bila oduševljena i postavljala mu mnoga pitanja: kako nastaje zvuk u klarinetu, gdje mogu naučiti svirati, mogu li i kako postati članovi Puhačkog orkestra... Za kraj im je Bornin djed Petar odsvirao neke poznate klasične melodije, što su trećaši pozdravili pljeskom. Objasnio im je da klarinet može naučiti svirati svatko tko to uistinu želi i ima dovoljno volje za rad i vježbanje.



Donacija za djecu Afrike

Želeći pomoći svojim vršnjacima u siromašnoj Africi, učenici i učitelji PŠ Satnica Đakovača i PŠ Gašinci skupljali su novčane priloge i tako iskazali solidarnost za katoličke misije. Humanitarna je ideja potekla od vjeroučiteljice Ivane Hac. Prikupljenih 760 kuna bit će dostatno za cijelu godinu školovanja jednog djeteta u Beninu, nerazvijenoj državi zapadne Afrike s devet milijuna stanovnika, u kojoj su mnogi ljudi na rubu gladi. Prilog je još vrjedniji zna li se da pohađati školu za tamošnjeg đaka znači i jedan obrok, što je često jedino jelo koje djeca pojedu u jednom danu. Satnički su učenici svoju donaciju predali s. Ignaciji Ribinski koja desetljećima pomaže misije i misionare diljem svijeta. Dosad je njezinim zalaganjem, ali i zahvaljujući velikom srcu Đakovčana prikupljeno 300.000 kuna za potrebe misija, prvenstveno u Beninu, čime je omogućeno školovanje brojnoj djeci i



Područna škola Gašinci

Učenici Područne škole u Gašincima sa svojim učiteljima i ove školske godine organizirali su niz aktivnosti koje su ponovno pobudile veliko zanimanje Gašincana.

Valja izdvojiti prigodni program kojim su obilježeni Dani zahvalnosti za plodove zemlje, a u sklopu navedenog događaja održane su i radionice za učenike i njihove roditelje.

Božić i božićni blagdani dočekani su božićnom priredbom, a ne treba zaboraviti ni već tradicionalnu pokladnu povorku ulicama sela neposredno prije početka korizme.

Sultan Sulejman „pokorio“ je Gašince, a osim strašnih Osmanlija, moglo se vidjeti i još strašnija strašila, piliće, kao i predškolke kod kojih je sve naopačke.



Osmanlije u Gašincima

Došlo je proljeće, tu je i cvijeće.

Ptice slijeću, neki na put kreću.

Ovo su proljetni dani pravi, u zemlji se igraju mravi.

Trava se kosi, a nestašni vjetar sve raznosi.

U šestom mjesecu proljeću je kraj,

Kad prođe Uskrs i Prvi maj!

Matej Čuić, 4. k

JA SAM PILOT

Ja sam pilot. Letim u svemir.

Volim visinu. Imam svoje prijatelje.

Oni mi pomažu. Sutra idem na Mars.

Letimo ispred zvijezda.

Slijecemo na Mars. Modra cesta.

Nema rupa. Od polaska do slijetanja
uživanje za pilota.

Dražen Lozić, 2. e



Chiara Mikić 1.c

PROLJEĆE

Stiglo je. Puno raznih boja.

Proljetne boje sreću donose.

Stiglo je. Sreću raznosi i svi su
zaljubljeni.

Proljetno cvijeće lijepo miriši i
na livadama raste.

Pčelice lete s cvijeta na cvijet

I sreću raznose.

Ljudi lete u oblake i čine djela
velika.

David Šimić, 3. a

KAD BIH IMALA ČAROBNI ŠTAPIĆ

Uh, to bi bilo super! Promijenila bih svijet samo tako. Jedan zamah zlatnog štapića s dijamantima i velike svijetleće zvijezde na vrhu i svijet bi bio moj.

Planet Zemlju bih pretvorila u planet Čokoladu, a rijeke u kremaste slapove od jagode. Djeca bi bila glavna i roditelji bi ih morali slušati. U svakoj ulici bi morao biti barem jedan lunapark, a djeca bi imala besplatan ulaz.

Svi ljubitelji životinja više ne bi imali problema s buhama, a ja bi se napokon prestala bojati zubara.

Iva Sučić, 2. a



Iva Mijakić, 1.a

PORUKA PLANETA ZEMLJE

Ljudi, čuvajte me!

Uskoro, ako ne prestanete bacat
smeće po meni razboljet ćete se.

Molim vas, to je za vaše dobro!

A sada, kupite smeće!

Luka Franjić, 2. g



Josipa Rotim, 1.b

OD KUĆE DO ŠKOLE

Od kuće do škole,
ja sa sekam idem.
Pružajući korak,
da do škole stignem.

Jedan tjedan ujutro,
a drugi popodne.
I tako sve dalje,
sve dok škola traje.

Ulicom dok hodim,
ja susrećem ljude,
koji nekud jure,
koji nekud žure.

A i drugu djecu
ja susrećem tako.
Pružajući korak,
sve do škole lako.
Anamarija Čolić, 3. b



Tea Dragić 1.b

OBLAK LICKO

Ja sam oblak Licko i to ne bilo kakav oblak. Ja sam lijepi, veliki, bijeli, čarobni oblak. Zovu me Licko zato što sam uvijek čisto bijele boje, lijepo nasmijan i jako volim djecu. Kada sunce jako grije, ja pođem ispod njega i napravim hlada. Zatim putujem dalje, preko gradova i sela, šuma, gora i dolina, mora i planina. Čaroban sam jer mogu biti bilo kojeg oblika.

Jednog dana odlučio sam posjetiti dragog prijatelja na drugom kraju svijeta. Zamolio sam vjetar da me otpuhne u tom smjeru. I tako sam ubrzo stigao. Zahvalio sam vjetru na prijevozu i opravo ovdje završava ova moja pustolovina. Zaključila sam da su oblaci sretni jer mogu vidjeti s visoka našu predivnu zemlju.

Lana Kočiš, 3. b

MOJA BAKA

Ja imam najbolju baku na cijelome svijetu. Zove se Mara, a preziva Jozinović.

Moja baka ima tri sina i jednu kćer, moju mamu, tri unuka, skoro pa četiri, dobrotu, osjećaje, malo lukavosti, lijepe oči i crnu kosu. Ja sam svojoj baki najstarija unuka i jedina curica.

moja baka mene voli i ja nju jako volim i kod nje uvijek zaradim dobar džeparac. Ponekad igramo vije i žmirke.

Znam dobro njezino selo, skoro i napamet.

Često pije kavu s prijateljicama, a ja ih sve znam. Posebno je kod nje dobro što radi fini ručak.

Da vi imate moju baku, stalno biste govorili mljac, mljac i bili bi najsretnija djeca na cijelome svijetu.

Ružica Andrić, 3.b

Proljeće

Proljeće u naše domove donosi svjetlost, sreću i zaigranost. Sva djeca svijeta vole proljeće jer se mogu igrati vani, družiti se s prijateljima i uživati u suncu. Ja volim proljeće jer mami bez posebnog razloga mogu nabrati kiticu cvijeća i vidjeti njezin osmijeh kada joj poklonim prvo proljetno cvijeće. Svakog se dana mogu igrati sa prijateljima na školskom igralištu i voziti bicikl. Meni je proljeće najljepše doba godine.

Domagoj Kopecki, 4.k



Irma Mikić, 2.b



Marija Radoš 2.a



TAJNA LJUBAV

Ovdje ne piše moje ime,
Jer te se sramim pogledati u oči.
Osjećam da ni ove noći,
Spavat ne ću moći.

Kada bih tisuću puta morao reći
Volim te,
Ni to ne bi bilo dosta.

Za tebe bih kelj i zelje jeo,
Pa čak ti i dvorište meo.

Ako ti je vruće, spustio bih ti
snijeg,
Da ti ne bude teško, izravnao bih
brijeg.

Filip Kelava, 4.a

MOJ DJED

Moj djed se zove Ivan,
djeco, zaista je divan!
Uvijek voli smijeh i šalu,
a i moju baku Maru.
Voli pjevat, voli svirat,
i nogomet sa mnom igrat.

Ivana Dragić 3.b



Marina Kovačević, 4. e

Glasurem

Reći ću vam!

Najljepše je naše more,
a lijepe su i naše gore.
Ljepota to je naša sveta
ljepša je od cijelog svijeta.

Lijepo i veselo proljeće
kad procvate ranobojno cvijeće.
Kad se čuje cvrkut ptica
i vide vesela lica.

Svi se lijepom danu vesele
pa čak i vrijedne pčele.
Za sve ljude to je san
kad osvane sunčan dan.

Karla Šušak, 4. e

PROLJETNI DAN

Proljeće je trešnji donijelo novo odijelo. Ogrnula je svoj bijeli ogrtač. Marljive pčelice obrađuju mnoštvo cvjetova što nam ih je podarila livada, nose ih u košnice gdje caruje pčelica Matica. Ljudi više borave vani. Djeca se igraju. Potoci blistavo teku, livade cvijećem cvatu. Zrakom se širi miris prvog otkosa trave. Iz daljine se čuje dječji žablji zbor. Ptičice skladaju svoje rime. Sve se nekako budi. I oranice nas časte oku ugodnim bojama. Priroda nas neprestano dariva. Nadamo se obilju plodova. Kako je samo lijep proljetni dan.

Maja Mijakić, 3. a



Anamarija Čolić 3. b

Bubamara

Jedna mala bubamara po travi
je skakutala.
Našla je jedan list,
na koji je slikar bacio kist.

Na listu su šarene boje,
pitala se ona koje.
Odgovor je uvijek tu,
Na svome mjestu.

Bilo je boja raznih,
Plavih, žutih,
Crvenih i zelenih.

Saznala je bubamara mala,
Da ni ona nije
Uvijek sve znala.
Sada bubamara voli
istraživati,
Ali još uvijek se voli i igrati.
Lara Posavčević, 3. a



Barbara Kovačević, 2. a

Ja sam lastavica

Ja sam mala lastavica. Putujem s juga i vraćam se kući.
Putujem svojoj kući i svom gnijezdu. Letim iznad plavog mora, zelenih polja u crvenih krovova. Put je moj dug.
Jako sam umorna. I moje su prijateljice umorne. Moramo se odmoriti. Nakon odmora nastavljamo put prema svome gnijezdu u kojem ću provesti ljeto.

Ivana Bikić, 2. e



Matej Čuić, 4. k

ŠTO JE SAD TO, KAKVA JE TO ZBRKA, OVO NIJE REP GRUPA.

REP GRUPA TO SMO MI, UVIJEK SMO SRETNI I VESELI.

U MOME DOMU PRAVA JE ZBRKA KADA U KINU NASTUPA REP GRUPA.

NEMA AKCIJE VEĆE OD PRAVE OBITELJSKE SREĆE.

MAME I TATE VOLIMO MI, ONI SU NAŠI NAJMILJI.

PRIJATELJE IMAM VELIKE I MALE, SA MNOM SE RADUJU, SMIJU I ŠALE.

U ŠKOLI NIJE SVE U NAJBOLJEM REDU, OCJENE GROZNE, SAV SAM U BEDU.

NE UČIM, NE SPAVAM, SRCE MI TUČE, ZBOG JEDNE MALE, SLATKE DJEVOJČICE.

SIMPATIJE PRVE IMAMO SVI, MOLIM TE, NASTOJ DA IMAŠ I TI.

ZBOG NJE, RAZMIŠLJAM O MODI, IZGLEDU I KOSI AL OSMIJEH NA LICU POBJEDU

NOSI. RAZLOG ZA SREĆU DOBRO SE ZNA, LJUBAV SE VIDI U OČIMA.

PRIJATELJSTVO JE KAO LIJEPI CVIJET, RASTE S NAMA I ULJEPŠAVA SVIJET.

REP RECITATORI, 4. c



Anamarija Karlović, 3. a

RAFAEL SPAJIĆ - zvijezda uličnog nogometa

Kada bismo vas upitali što je Street Soccer ili freestyle nogomet vjerojatno biste gledali kao da ste ugledali duha. Ne zamjeramo vam. Jedna od zvijezda uličnog nogometa upoznat će vas s pravilima ovih, malo kome poznatih sportova. Ta zvijezda zove se Rafael Spajić. Evo njegovih odgovora na naša pitanja:



Gdje i kada si rođen?

Rođen sam u Zürichu, u Švicarskoj, 12. ožujka 1989.

Koje si škole pohađao ili sad pohađaš?

Završio sam srednju školu smjer komercijalist, a trenutno sam student prava u Osijeku.

Kada si se odlučio baviti Street Soccerom i freestyle-om?

Bavim se Street Soccerom već dugi niz godina, a na natjecanja odlazim posljednje 3 god, isto tako i za freestyle, koji mi nije bas primaran.

Kako je sve započelo?

Sve je započelo kada sam počeo pratiti nogomet, točnije Ronalda (Brazilca), koji je bio majstor driblinga i još danas je moj idol.

O čemu je riječ u tim sportovima? Kakva su pravila?

U Street Socceru je pravilo da onaj tko gurne protivniku loptu kroz noge automatski postaje pobjednikom. Freestyle se boduje na razne načine: kreativnost, kontrola...

Koliko se zapravo Hrvata bavi Street Soccerom, a koliko freestyleom?

Direktno Street Soccerom vrlo malo, ali Street Soccer je zapravo svaki oblik uličnog nogometa. Koliko znam Freestylera ima oko 20.

U kojim su državama ti sportovi najpopularniji i gdje si sve išao na natjecanja?

Street Soccer je najpopularniji u Nizozemskoj, Belgiji i Francuskoj, a freestyle vjerojatno u Poljskoj. Na natjecanja sam išao dva puta u Amsterdam i jednom u London, a osim toga išao sam na evente kao gost u Pariz, Brighton (okolica Londona), Istanbul, Milano, Basel,...

S kakvim očekivanjima odlaziš na takva natjecanja i imaš li tremu prije natjecanja?

Uvijek odlazim na natjecanja uvjeren kako sam dovoljno dobar za prvo mjesto. Imam tremu kada su velika događanja, npr. Freestyle točka koju sam izveo na Poljudu u kolovozu pred 7-8000 ljudi kada je igrala Hrvatska. Ostale stvari me ne uzbuđuju bas previše.

Bi li htio opisati neku zgodu koja te zadesila na jednom od natjecanja?

Najviše mi je u sjećanju ostalo kada sam u Parizu upoznao jednu djevojku na nogometnom turniru koja je bila iz Nizozemske i znala je raditi zastrašujuće stvari s loptom. Nije bila bolja od mene, ali me zabrinula

Navijaš li za neki određeni klub i imaš li neku izreku kojom nastojiš "zaplašiti" svoje protivnike?

Od malih nogu navijam za Inter iz Milana. Nemam izreku, najjače mi je oružje vjera u vlastite mogućnosti.

Što planiraš u budućnosti i što bi poručio mladima koji su talentirani za nogomet?

U budućnosti planiram malo pojačati tempo, probati otići na još neko natjecanje i vratiti se s velikim uspjehom. Najvažnije je da vole nogomet, jer ako uistinu voliš nogomet onda će ti se trud kad - tad isplatiti.

Kako je sve započelo?

Sve je započelo kada sam počeo pratiti nogomet, točnije Ronalda (Brazilca), koji je bio majstor driblinga i još danas je moj idol.

Sanja Pažin, 7. c



Svečanom akademijom u Hrvatskom domu 15. ožujka 2013. Naša škola je obilježila svoj dan. Program je bio raznolik, sadržajan i zabavan. Nastupili su Mali i Veliki zbor, recitatori trećih, četvrtih i sedmih razreda, mlade glazbenice na klaviru, a atraktivnim plesnim točkama i Iskrice. Najboljim su osmašima i učenicima koji su postigli zapažene uspjehe na županijskim natjecanjima uručene pohvalnice. Ravnatelj Darko Dujmović u uvodnom je govoru rekao kako naša škola dijeli sudbinu društva opterećenog socijalnim i ekonomskim problemima.

Osim toga, prati je i negativni trend stalnog smanjenja broja učenika; u proteklih je šest godina taj broj s 1.200 pao na 888. Unatoč svemu, naši su školarci briljirali na županijskim natjecanjima, zaključio je ravnatelj i čestitao im što su time pridonijeli ugledu škole.

Našu školu posjetio mons. Marin Srakić

U sklopu redovite kanonske vizitacije đakovačkom dekanatu đakovačko-osječki nadbiskup mons. Marin Srakić je na Pepelnicu sa svojom pratnjom posjetio župu Dobrog pastira i našu školu. Dio je to redovitih kanonskih vizitacija u sklopu kojih je posjećena i župa Dobrog pastira. Neizostavna lokacija u svakom je slučaju i OŠ Josipa Antuna Čolnić.



U pratnji nadbiskupa bili su kanonik Luka Marijanović, tajnik vlč. Robert Jugović i domaći župnik preč. Josip Ivešić. Drage goste je dočekao ravnatelj s dijelom učitelja i nastavnika.

U nadasve ugodnom razgovoru i druženju biskup je saznao nešto više o povijesti škole, djelatnicima, učenicima i njihovim uspjesima. Ponovno je istaknuta važnost školstva, posebice u današnjim turbulentnim vremenima.

Kao uzor je uzet đakovački biskup iz XVIII. st. - Josip Antun Čolnić po kojem naša škola nosi ime. On je, kao što je poznato, osnivač prvih pučkih škola u Đakovštini.

Naglašene su skromnost i jednostavnost, osobine toliko potrebne u današnjim vremenima, a koje su resile ovog slavnog đakovačkog biskupa.

Nadbiskup je na kraju svoje dojmove upisao u Spomenicu škole te poklonio knjigu kanonskih vizitacija s podacima s prijelaza XVIII./XIX. st. kao važnom izvoru za proučavanje povijesti ovog kraja iz toga doba.

LiDraNo

Početak drugog polugodišta oduvijek je rezerviran za natjecanja. Druga razina smotre LiDraNo u Đakovu tradicionalno ima dva ista nazivnika. To su mjesto događanja - Hrvatski dom i organizator. To je naša škola.

Međuopćinska smotra LiDraNo i ove je godine, po deveti puta, održana 30. siječnja 2013. u organizaciji naše škole. Program je započeo u 9 sati pozdravnim govorom ravnatelja koji je svim natjecateljima poželio sreću, a zatim je knjižničarka naše škole Ivanka Majbaum, povjerenica Smotre, objasnila ovogodišnja pravila, odnosno novosti u propozicijama ove smotre. U prvom smo dijelu vidjeli pojedinačne scenske nastupe, a u drugom skupne scenske nastupe. Tijekom stanki smo se zabavljali pjevajući karaoke.



Dani kruha ...

Kruna ovogodišnjih Dana kruha bila je završna priredba. Kao i obično, vrijeme događanja bio je petak u međusmjeni. Ove godine to je bio 12. listopada.

Radionice su ove godine bila najbrojnije do sada, učenici i učitelji su bili marljiviji nego ikad. Svi koji su htjeli vidjeti plodove njihova rada posjetili su izložbu prigodno postavljenu u školskom holu ili su tijekom tjedna kušali proizvode koje su zajednički pripravili. Rad je trajao do netom prije same priredbe: naime, tada su učenici 4. razreda pod vodstvom svoje učiteljice Stelle Krušec održali izlaganje o zdravoj prehrani. Za tu je svrhu ukrašen pano na kojem se vidi što su učenici radili. Priredbu je, kao i uvijek, priredio školski KUD na čelu sa svojom voditeljicom, učiteljicom Valentinom Jakšić.



Voditelji programa bili su obučeni u tradicionalne slavenske nošnje što je cijelom programu dalo dodatni čar. Nakon uvodnog slova ravnatelja slijedili su nastupi velikog dijela skupina koje djeluju na našoj školi, ponajprije iz razredne nastave. Našlo se tu mjesta za lutkare, literarce, dramce, recitatore, a između njihovih nastupa nekoliko je pjesama izveo Mali zbor. Najsvečaniji dio programa svakako je bio blagoslov plodova zemlje i zajednička molitva što je po prvi puta predvodio novi župnik u Župi Dobrog pastira (Đakovo II), velečasni Josip Ivešić.

Svi su sudionici nagrađeni pljeskom prisutnih među kojima je bilo i dosta roditelja.

Šesti razredi posjetili đakovačku katedralu

Kako je i predviđeno školskim kurikulumom za ovu nastavnu godinu, učenici šestih razreda matične škole su 24. travnja posjetili đakovačku katedralu sv. Petra. Dio je to izvanučioničke nastave predviđene za ovu godinu.

U ulozi pratitelja, ali i vodiča učenika po katedrali bili su nastavnici: Ana Renner (glazbena kultura), Marija Ćurić (vjeronauk), Ines Rebac Knezović (likovna kultura), Đurđica Tolušić i Ivana Ivić (hrvatski jezik) te Zvonko Belvanović (povijest). Naš je domaćin bio kapelan Župe Svih svetih Josip Levaković.

Nastavnici su, svatko iz svoga područja, učenicima približili naiznčajnije pojedinosti vezane uz vjersku simboliku, stilove gradnje, slikanja i klesanja, gradnju katedrale, djelovanje biskupa Čolnić i Strossmayera, povijest biskupije i dr. Svakako najsvečaniji trenutci bili su posjet kripti gdje smo zapalili svijeće i pomolili se pred grobovima slavnih biskupa (ponajprije Josipa Jurja Strossmayera, Josipa Antuna Čolnić i Ćirila Kosa) te upoznavanje s orguljama. Na koru naš je domaćin bio maestro Ivan Andrić, dirigent katedralnog zbora.



Doček kapelana Levakovića

Posljednja etapa posjeta bio je posjet Nadbiskupijskoj knjižnici gdje nas je primila i učenicima rad knjižnice objasnila glavna knjižničarka Tihonija Zovko. Učenici su se kućama vratili umorni, ali puni dojмова o svemu što su doživjeli. Zahvaljujemo se našim domaćinima i nadamo se nastavku tradicije!



Na koru s maestrom Andrićem

Muzej Đakovštine



Na samom početku školske godine, točnije 19. rujna 2012. godine, učenici petih razreda posjetili su Muzej Đakovštine. Ovaj posjet muzeju planiran je našim školskim kurikulumom za ovu školsku godinu.

Naime, kako učenici na početku petog razreda uče što je to povijest i što su povijesni izvori, najbolje mjesto gdje ćemo pronaći mnoštvo materijalnih povijesnih izvora je upravo muzej. Kako su ti materijalni povijesni izvori uglavnom s područja Đakova i okolice učenici su ovom prilikom nešto više saznali o povijesnoj baštini našeg grada te se upoznali s običajima i tradicijom Đakova i Slavonije.

Ujedno je ovaj posjet poslužio i kao korelacija nastave povijesti i tjelesno zdravstvene kulture jer su učenici od škole do muzeja išli pješke i tako imali određenu fizičku aktivnost. Nakon povratka analizirali smo terenski dio i tako sistematizirali gradivo.

Povijestu školskoj knjižnici

Učenici petih razreda imali su 26. studenog 2012. godine sat povijesti u školskoj knjižnici. Voditelji ovog zanimljivog projekta bili su školska knjižničarka Ivanka Majbaum i nastavnik povijesti Mario Racić.

Naime, u planu i programu povijesti petog razreda nalazi se tema Civilizacije prvih pisama. Učenici su na nastavi povijesti učili o nastanku prvih pisama, narodima koji su ih koristili, predmetima na kojima su pisali i slično.

Da bi učenje bilo zanimljivije, u rad se uključila i školska knjižničarka koja je pripremila razna pisma te poslovice koje su učenici pisali na malim kartonima na pismu koje im se činilo najzanimljivije.



Naravno, najviše učenika se odlučilo pisati hijeroglif. Tako smo uz zabavu, crtanje, bojanje i pisanje ponavljali nastavnu temu iz povijesti. Na kraju smo radove plastificirali i tako dobili zanimljive označivače stranica koje će učenici koristiti čitajući lekturu ili udžbenik iz povijesti.

Posjet Muzeju krapinskih neandertalaca



Peti razredi i ove godine bili su u Muzeju krapinskih neandertalaca. Muzej krapinskih neandertalaca, iako otvoren prije tri godine, i dalje privlači veliki broj posjetitelja.

Tako je i stotinjak učenika petih razreda naše škole s veseljem dočekalo obilazak ovoga muzeja koji smo posjetili 23. listopada 2012. godine.

Ovdje se uistinu radi o najmodernijem muzeju takvog tipa u Europi smještenom na lokalitetu Hušnjakovo.

Nakon ovog jedinstvenog doživljaja otišli smo na ručak u obližnji Sv. Križ Začretje, a potom se zaputili u pravcu Zagreba. Nakon kratkog obilaska metropole, oko 18 sati krenuli smo kući.

Vukovar - grad heroj



Čak 127 učenika osmih razreda, njihovi razrednici i učitelji povijesti, proveli su u utorak, 17. listopada 2012. godine, izvanučioničku nastavu u Vukovaru.

Ovaj oblik izvanučioničke nastave uklapa se u plan i program nastave povijesti osmog razreda kada je jedna od glavnih tema upravo Domovinski rat.

Program je bio sličan prošlogodišnjem. Pri dolasku smo obišli muzej na Trpinjskoj cesti te zapalili svijeću ispred biste zapovjednika obrane Trpinjske ceste - Blage Zadre.

Zatim smo otišli do franjevačkog samostana s crkvom sv. Filipa i Jakova. Do razaranja tijekom Domovinskog rata, kada je crkva srušena i franjevci prognani. Bio je to najstariji očuvani barokni spomenik i uopće najstarija vukovarska građevina.

Kompleks je danas obnovljen i registriran kao spomenik kulture A kategorije. Potom smo prošetali gradom i spustili se do ušća Vuke u Dunav gdje je spomenik Križ posvećen svim poginulima za slobodnu Hrvatsku. Nakon toga slijedio je onaj najteži dio, običi Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata i Ovčaru.

Groblje se nalazi na istočnom prilazu Vukovaru i najveća je masovna grobnica u Europi nakon Drugoga svjetskog rata. Bilo je teško vidjeti 938 bijelih križeva od kojih svaki simbolizira jednu žrtvu.

Na kraju smo otišli na Ovčaru i posjetili Spomen dom, nekadašnji hangar gdje su ubijeni proveli svoje posljednje sate života, te se uputili na mjesto gdje su ubijeni ranjenici i medicinsko osoblje iz vukovarske bolnice.



Nakon što smo se pomolili i zapalili svijeće, krenuli smo natrag našim kućama i našim najmilijima. U mislima nam je bio Vukovar i svi ti ljudi koji su dali svoj život za svoju domovinu.

Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta

I ove godine smo 27. siječnja obilježili Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta i zločin protiv čovječnosti. Holokaust se odnosi na poseban genocid koji se dogodio u 20. stoljeću kada se pod okriljem nacističke Njemačke između 1933. i 1945. godine dogodio sustavan progon i uništavanje europskih Židova. Židovi su bili glavne žrtve – oko 6 milijuna je bilo ubijeno.

Ovaj se dan obilježava diljem Europe, a u najvećem broju europskih zemalja za datum obilježavanja izabran je 27. siječnja. I naša škola obilježila je ovaj datum prigodnim plakatima i razgovorima o toj temi na nastavi povijesti. Osim toga, u našoj područnoj školi u Širokom Polju su u veljači procvati i žuti šafrani koje smo zasadili u jesen. Žute šafrane sadimo u znak sjećanja na milijun i pol židovske djece, te tisuće druge djece koja su umrla u holokaustu za vrijeme Drugoga svjetskog rata. Žuta boja cvijeća podsjeća nas na žutu zvijezdu koju su Židovi morali nositi pod nacističkom vlašću. Njome su morali pokazati kako su drukčiji i manje vrijedni.

Cilj svega je da shvatimo važnost međusobne tolerancije i poštovanja.



Postali smo kao jedno,
A sada dolazi kraj.
I nije nam svejedno,
Jer smo bili naj!!
Snježa se s nama šalila
I najbolje veselice pravila.
Jure s nama 4 godine je bio,
Nije nas zaboravio.
Vuka doktorica želi biti,
A Suba s kemikalijama raditi.
Ruška odbojku zna igrati,
A Pepiju nije dosadilo dugu kosu imati.
Ante nogomet voli,

8.b

Dok se Juka prije testa moli.
Nela i Burki stalno jedu,
A Loza uvijek donosi pobjedu.
Dok Žukija jedinice muče,
Dikla na satu hrče.
Petra marljivo uči,
Dok Moniku fizika muči.
Pero i Radoš macani pravi,
A Eni pametne misli lete po glavi.
Jurić i Ivek tambure mlate,
Dok Lucija i Ana na satu pažljivo prate.
Ilija i David znaju se dobro tući,
A Gojo sve luđi i luđi.

Postali smo kao jedno, a sada bliži se kraj.

I nije nam svejedno jer smo bili naj.

Prepisane zadaće i zaboravljene stvari, to je ono što
nam ocjene kvari.

U prvo razredu primila nas Stella i uvijek je bilo kako
je ona htjela.

No odgoj dobar nam je dala i za to joj velika hvala.

Peti razred došao na red i Mira nas uputila u novi
svijet.

Pa hajdemo nastaviti i naš razred vam predstaviti:

Renata se forama bavi, a

Iva je odlikaš pravi.

Bota školom hara

Budi je u imeniku strava.

Grbeša najviša je od cura

Keti skije fura.

8.b

Dario i Vlad gitaru svirati vole,
od Kovačevih viceva često nas glave bole.

Miki kolače sprema

Tomicu pred ispit hvata trema.

Kartelo i gluma odabir su pravi

Krešo se uvijek nađe gdje se šteta radi.

Gogi Bieber je teški

Bruno povijest rastura bez imalo greški.

Pivk na svako pitanje odgovor da

Da je pametan to se zna.

Mariju je knjiga jača strana
u klupi zajedno sjede Labud i Tihana.

Tea je naša najnaj

i evo došao je kraj.

Prošlo je osam godina radosti i sreće,
a sad svatko svojim putem kreće.



8.b



8.0.0

Evo i nas, do kraja smo stigli,
Cijelu školu na noge smo digli.
Blaža nas učila dok smo bili mali
pa smo joj rješenja od testova uvijek krali.
Krmek Ana nam nakratko razrednica bila,
dok nam je Judi zabranila: Nema jela ni pila!
No, nema veze, volimo ju mi,
sad je red da vam se predstavimo svi:
Marija plan za srednju školu stvara,
dok brane po našoj školi hara.
Cico nogometaš, takvog nigdje nema,
Delić pod vjeronaukom često drijema.
Drnja je uvijek tu kad ga nitko ne treba,
Grba očekuje da će dvojka pasti s neba.
Nikolina odbojkašica, vješto loptu prima,
a Ljahim iz engleskog staru radnu ima.
Ana stalno ocjene zbraja,

Milasovim forama nikad nema kraja.
Cita fizičarka, instrukcije drži,
a Pavek nam provalama svima uši prži.
Perkan se u zadnje vrijeme probečario dosta,
a naša Malja uvijek mirna osta.
Raga dobro pleše, u folkloru je ona,
a Sarma fore ima da se baciš s balkona.
Senka uvijek neki komentar ima
dok kod Šifa našeg uvijek ima lima.
Šimun naš se na Messija fura,
Škora loptu preko mreže gura.
Marijana uvijek ima trač novi,
a ako imaš problem s nekim samo Adrianu zovi.
I na kraju imenika jedno mjesto ostalo
za Zraleta našeg koji je zbunjen malo.
Ovo je bilo o razredu našem
koji će uvijek ostati u sjećanju vašem...

SEKSUALNOST Ni prije uvođenja zdravstvenoga odgoja seksualnost školarcima nije bila zabranjena tema

DA seksualnom odgoju!

Dok Crkva i Vlada ratuju te svakodnevno pune medije, većina tinejdžera OŠ Josipa Antuna Ćolnica u Đakovu pozdravlja novi projekt Ministarstva obrazovanja koji im nudi širu edukaciju o odgovornom zreom spolnom ponašanju. Priznaju da su u vrlo osjetljivoj dobi kada im je potreban savjet odraslih i iskusnijih, a svaka prava informacija o seksualnosti korisna. Samo rijetki misle suprotno.



Zdravstveni odgoj, u sklopu kojeg će učenici puno opširnije nego na satovima biologije učiti o seksualnosti, otkrivanju vlastite spolnosti, no i različitostima, došao je u škole. U javnosti je podigao neočekivano puno prašine. Na jednoj se strani našlo Ministarstvo obrazovanja koje seksualni odgoj smatra korisnim i potrebnim, a na drugoj Katolička crkva koja uvođenje ovakvog škakljivoga sadržaja vidi kao prijetnju kršćanskom moralu, tradicijskim vrijednostima i obiteljskom odgoju. O zdravlju, spolnim odnosima i njihovim rizicima, međutim, nitko ništa ne pita učenike! Oni stariji među njima, bar u našoj školi, osmaši, u osporavanom odgoju ne vide ništa loše. Potvrđuje to anketa provedena među osmaši(ca)ma.

Što misliš o uvođenju seksualnog odgoja?



Tamara (8.c)

Tom je odgoju mjesto u školskom programu jer djecu treba educirati. Pa svi ćemo se u mladosti susretati sa seksualnim iskustvima.



Franciska (8.c)

Trebali bismo više pričati o seksualnosti jer se sve više mladih, jako mladih ljudi upušta u seksualni odnos iako prethodno o tome ništa ne znaju.



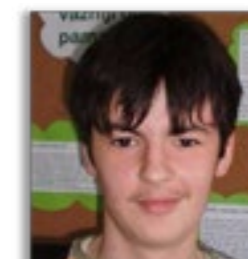
Marija (8.a)

Trebamo se pravilno informirati radi opreza i zdravlja. Naći ćemo se lako i vrlo brzo u situacijama o kojima trebamo učiti.



Iva (8.b)

Sada je pravo vrijeme da naučimo nešto o tome koje su posljedice neodgovornog odnosa i kako se zaštititi od bolesti.



Marko (8.d)

Seksualni nam odgoj treba zato što nas poučava odgovornom spolnom ponašanju. A to su normalne teme među mojim prijateljima.



Iva (8.d)

Nije potreban jer nije u skladu s vjerom. Vidjela sam pojmove koje ćemo obrađivati i ostala sam začuđena jer nisu primjereni našoj dobi.



Rukometašice ...



Ova je godina kao rijetko koja prije obilovala uspjesima naših učenika na svim razinama natjecanja. Navest ćemo samo one najuspješnije (zagradama su njihovi mentori – voditelji).

2. mjesto na poluzavršnici državnog natjecanja, a 1. na županijskom natjecanju u rukometu :

Angelina Perić, Ana Delić, Maja Mihalina, Lucija Beljan, Lena Dunderović, Inga Dunderović, Martina Goluža, Iva Lozić, Marija Prskalo, Ivana Goluža, Renata Beljan, Katarina Jaman i Franciska Miletić (Anka i Marija Mlinarević).

Nogometaši ...



3. mjesto na županijskom natjecanju u nogometu :

Marin Cicvarić, Marko Delić, Dominik Radoš, Ante Habada, Domagoj Jukić, Branimir Bušić, Alen Drenjančević, Mato Ernješ, Dominik Perko i Luka Pivk (Alen Rajzl).



Učenici koji su postigli izvrsne rezultate na županijskim natjecanjima:

Dramska skupina u sastavu: Ivan Brdarić, Franko Šimunović, Ivana Goluža, Ana Sučić, Martina Goluža, Inga Dunderović, Bruno Bušić, Lora Rajković i Karla Mikac... predložena je za državni Lidrano (Đurđica Tolušić).

Samostalni novinarski rad na županijskoj smotri LiDraNo 2013. i prijedlog za državnu smotru - Maria Grbeša (Ivana Ivić).

1. mjesto na županijskom natjecanju iz fizike - Danijel Tokić (Igor Kopic).

2. mjesto na županijskom natjecanju iz fizike - Franciska Miletić (Igor Kopic).

1. mjesto na županijskom natjecanju iz biologije – Mislav Petrović (Boja Viljetić).

3. mjesto na županijskom natjecanju u poznavanju hrvatskoga jezika i 2. mj. na županijskom natjecanju iz povijesti - Marija Andrišek. (Đurđica Tolušić, Mario Racić).

3. mjesto na županijskom natjecanju iz povijesti - Antonela Jurić (Zvonko Belvanović).

3. mjesto na županijskom natjecanju iz povijesti - Bruno Bušić (Mario Racić).

3. mjesto na županijskom natjecanju iz kemije – Iva Budimir (Gordana Ljubej).



Anamarija Franjić, 5. c

„Htjeti iz blata postati čista ko vino kad u čaši se blista.”

(M. Krleža : “ Loza”)

Sjedim na klupi u parku... Gledam zelenilo i raskoš krošnji i drveća... Sunce me obasjava... Htjela bih biti vesela zraka sunca u proljeće, mirno more ljeti, kapljica kiše u jesen ili rasplesana pahulja zimi... Razmišljam. Kako bih htjela biti bezbrižna kao ptica u letu, kao pčela na cvijetu! Ne želim biti to što sada jesam, zabrinuta trinaestogodišnjakinja koju svi u čudu gledaju pazeći da ju ne povrijede. Mrzim to, želim odrasti, a istovremeno se toga i bojim.

Danas je nedjelja, Dan Gospodnji.

Cijela obitelj okupila se za stolom na ručku. Zamišljeno gledam u tanjur, u mlince i meso, u krumpir i salatu... Nisam gladna. Još uvijek me opsjedaju misli o odrastanju. Ne želim biti kao oni što su zarobljeni u svijetu kriminala, mržnje, novca i korupcije. Kada odrastem, želim imati zdrave i čvrste živce. Ne želim biti ovisnica o cigaretama, alkoholu, drogama ili bilo čemu drugome! Ne želim biti zarobljenica sulude trke za novcem...

Ustala sam od stola i rekla da nisam gladna, mama me čudno pogledala. Rekla je: „Ako nisi gladna, dođi u dnevnu sobu i pogledaj s nama vijesti, a zatim ćemo pogledati film i jesti kolač.“ Iz blagovaonice sam otišla u kuhinju po čašu hladne vode, a onda sjela u naslonjač u dnevnom boravku. Pojačala sam ton televizora. Počinju reklame. Reklamira se sve i svašta. Govore nam da je baš taj deterdžent najbolji, ta mobilna veza najpovoljnija, što više -besplatna – 0 kuna!

Nakratko sam zaklopila oči... Počele su vijesti. Još ne otvaram oči... Slušam o tome kako je osamnaestogodišnjak pobio svoju obitelj jer nije prihvatila njegovu ovisnost o alkoholu. Odrastao tridesetogodišnjak napao staricu jer je ostao bez novca, trebao je podmiriti dugove. Sve više političara odlazi u zatvor jer je dokazano da su sve ove godine potkradali Republiku Hrvatsku, bavili se kriminalom, korupcijom. Uhićeni suci nogometa zbog toga što su namještali utakmice.



Ante Zorić, 8. d



Anamarija Burilo, 8. d

Hrvatskoj prognoziraju problem pretilosti... Sve to slušam u agoniji, ne vjerujem da su loše vijesti obuhvatile sva područja života u Hrvatskoj. Loše se vijesti samo redaju jedna za drugom. ..Držim oči čvrsto zatvorene, ne želim ih otvoriti. Možda ne želim ni odrasti. Ne želim živjeti u svijetu punom mržnje i nemoralna, lažnih moralnih vrijednosti... Padam u vrtlog mraka i tame...

A onda... Vidim sebe s dvadeset i pet godina: imam muža koji me voli, dvoje blizanaca, podršku svoje obitelji, posao veterinarke, hobi spisateljice, veliku kuću, bavim se sportom i uzgojem pasa... Volim svoj život... Želim zauvijek ostati ovakva kakva jesam... Napokon volim samu sebe. Više se ne bojim.

Sada je stupilo svjetlo poslije tame i mraka... Ležim na oblaku... Zrake sunca plešu mi po obrazima, miluju mi kosu. Oblak me nosi, posjeo me na klupu... Gledam zelenilo i raskoš krošnji drveća... Razmišljam...

Odjednom sam sve manja, odjednom sam opet ona stara ja - radoznala trinaestogodišnjakinja izvaljena u naslonjaču dnevnog boravka! Sada je razlika samo ta što se više nemam razloga bojati. Ako me sada i zahvati oluja nemira i razmišljanja o zloj sudbini, znat ću da nisam sama. Oko mene su oni koje najviše volim. Uvijek ću znati da sam voljena, da je iznad mene moja pratilica zvijezda i da ću, unatoč bilo čemu, pokušati ” iz blata postati čista ko vino kad se u čaši blista ”.

Više se ne bojim odrastanja jer znam da ću odrasti uz Boga i ljubav. Odsada ću svaki dan započinjati s mišlju da sutra budem bolja osoba nego što sam bila jučer.

I bit ću sretna!

Adriana Vuković, 8. c

Čučim nepokretno
kao okovan za beskrajni pijesak,
gledam
nebo modro pliva u vrućini sunca

voda
kao bujica teče s moga čela,
okus joj je poput suza iz očiju

gledam
nebo modro pliva u vrućini sunca
tražim
dragocjenu, najvrjedniju
vodu!

Izvor iz kojeg izvire život-
voda!

Dario Milanović, 8. a

Pismo majci

Draga majko,
ovim pismom ću ti pokušati reći koliko te volim i cijenim. Žao mi je što sam tek sada otvorila oči i shvatila koliko mi značiš. Pa što sam ja bez tebe?! Tko bi mi brisao suze, tko bi me učio prve riječi, tko bi uživao u svakom mom uspjehu, tko bi mi nesebično darovao i moj i svoj život da nema tebe, tko? Oprosti za svaku moju ružnu riječ, neposlus, bezobrazluk i svaku suzu koju su tvoje predivne oči morale pustiti zbog mene. Ti si moje Sunce koje me neprestano grije, kada odlutam tvoja ruka me uvijek dohvati i usmjeri na pravi put, tvoj predivni topao glas me uvijek doziva k sebi. Da te nema, izgubila bih se u ulicama života. Da me to Sunce prestane grijati, moje srce bi se smrznulo. Ti si nepresušan izvor ljubavi. Hvala ti što si mi svojim primjerom pokazala kako izgleda ljubav, hvala ti što postojiš!

Ivana Nikšić, 8. s

Sumrak

Još jedan naporan dan u školi napokon je završio i sve što sam željela bilo je - dobro se odmoriti! Prozor moje sobe bio je otvoren pa sam odlučila pogledati ima li koga na ulici, no vidjela sam nešto puno zanimljivije. Bio je to zalazak sunca i veličanstveno nebo iznad njega.

Pogled me je očarao. Nebo je bilo poput zadivljujućeg slikarskog platna punog raznih zanimljivih boja, od vesele plave pa do sumorne sive. Oblaci, kao da love jedan drugoga, odlazili su na put, a sunce se spremalo na počinak. Oko njega su se prostirale očaravajuće boje - žuta koja se prelijeva u narančastu pa svjetloružičasta koja svemu tome daje neki poseban ugođaj. Bio je to pravi vatromet boja. Vani se čula glasna vika djece i pokoji glasan uzvik veselja kada netko igrajući nogomet zabije gol. Automobili su neumorno prolazili, odrasli su ispred svojih kuća raspravljali o raznoraznim temama, a ptičice skrivene u gustim krošnjama obližnjeg drveća, veselo su pjevušile svoju pjesmu. Vrijedne žene pripremaju svoje vrtove za nadolazeću jesen.

Odjednom osjetim hladan povjetarac kako se poigrava mojom kosom. Osjećam lagane trnce ... Listovi s drveća otpadaju i u laganom ritmu, nošeni povjetarcem, plešu svoj raskošni ples.

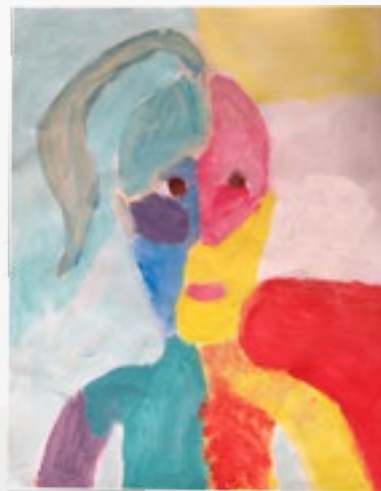
Polako se spušta noć i više nikoga nema na ulici, ptičji pjev više se ne čuje, a vrtovi su prazni. Vidim tek pokojeg prolaznika s umornim izrazom lica koji jedva čeka doći kući i s obitelji uživati u mirnoj večeri. Cesta je gotovo prazna, a sunce je nestalo i sve njegove očaravajuće boje zamijenilo je bezbroj malenih svjetlucavih zvjezdica. Nebo je tako mirno i spokojno, a veliki mjesec svojom jakom svjetlošću osvjetljava skoro cijelo nebo. Čujem sumorno šuštanje lišća na drveću. No, što se to čuje na tlu i remeti mirnoću blage večeri? To se maleni jež brzo probija kroz otpalo lišće u nadi da će pronaći nešto za objed. Iz obližnjih kuća dopire i glasan žamor obiteljskog okupljanja. Ulične lampe su se upalile i dale mi znak da je došlo vrijeme za spavanje jer me sutra čeka još jedan naporan dan u školi.

Odlazeći na počinak, razmišljam kako je ovaj svijet zapravo lijep i kako me je nešto ovako malo tako silno razveselilo.

Anamarija Pezer, 8. d



Franjo Mindek, 6. s



Lena Dunderović, 7. c



Franko Šimunović, 6. a

Vjetar je prolazio ulicama moga sela i svirao svoju tugaljivu pjesmu. Posljednje zrake sunca probijale su se kroz guste zastore u moj dom, a moja majka je zamišljeno sjedila u naslonjaču dnevnog boravka.

Izraz njezina lica nije bio uobičajen. Na licu nije bilo osmijeha, oči nisu blistale. Bile su poluotvorne, a umorni pogled, koji je upirala nekamo daleko, nije bio onakav na kakav sam navikla. Njezini pogledi bili su uvijek topli i puni ljubavi, a ovaj pogled bio je tužan i zabrinut. Promijenila je izgled lica, kao da priča sama sa sobom. Znala sam da joj kroz glavu prolaze stotine misli koje ju zabrinjavaju. Na čelu su joj se napravile malene bore koje su, svaka za sebe, imale razloga zašto su ondje. Kao maleno dijete ostala je bez oca koji joj je u sjećanjima ostao kao sjena. Iako joj s majkom, mojom bakom, ništa nije nedostajalo, u njezinom srcu uvijek je postojao djelić u koji se zauvijek smjestila tuga ... Ruke su bile sklupčane u krilu - umorne i teške. Znaju one raditi i po cijele dane, samo da bi meni olakšale život...

Vjetar je utihnuo. Ptičji pjev, koji se s mukom probijao kroz poluotvoreni prozor i godio svakom uhu u mojem domu, polako je nestajao i nestajao. Sunce je otišlo u krevet kako bi idućeg dana moglo ustati i svojim zrakama ponovno zagrliti odmorne ljude pred kojima je novi dan. A moja majka? Moja majka je i dalje sjedila u naslonjaču. Isto lice, ista tuga, ista zabrinutost. Laganim koracima odlučila sam joj prići. Moje ruke su se raširile kao da će pokupiti svu sreću ovoga svijeta!

Zagrila sam svoju majku. U tom trenutku ruke su mi počele drhtati, kroz moje tijelo proširili su se trnci, osjećaji su bili posebni. Osjetila sam neopisivu povezanost sa svojom majkom, osjetila sam ljubav čije veličine do tada nisam bila svjesna. Na njezinom licu više nije bilo mjesta tuzi i zabrinutosti. Na licu joj se stvorio iskren i velik osmijeh koji je u meni pobudio bezgraničnu sreću. Oči su joj napokon graciozno zablistale. Njezi pogled postao je razigran i jedinstven, lice je zablistalo! Ruke su joj u trenutku postale lake i meke kao svila. Svom svojom snagom su me zagrlile i stisnule k sebi.

Svjesna sam da će moja majka u jednom trenutku otići s ovog svijeta, da ću morati nastaviti živjeti bez nje iako mi se to sada čini nezamislivo. Ne mogu zamisliti jedan dan bez nje, a kamoli ostatak života. Ona u mom srcu ima posebno mjesto jer je i ona posebna, a uspomene i sjećanja na nju za mene će uvijek biti nevidljivo blago koje ću zauvijek čuvati.

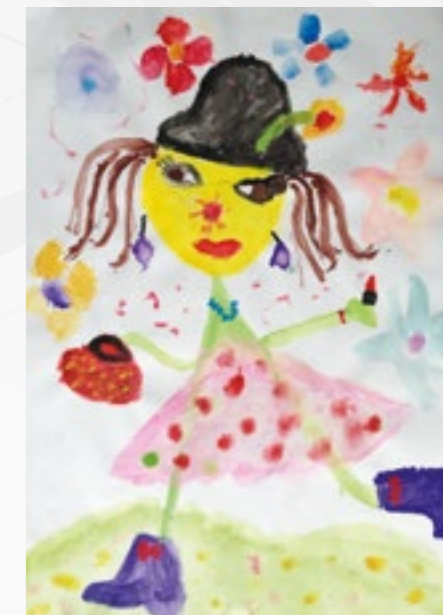
Iva Lulić, 8. d



Vlad Vidović, 8. a



Josip Milković, 7. c



Petra Mikić, 5. c

O sebi

Ana Nikolić se rodila krajem prošlog stoljeća. To je bilo dana 19.6.1999. godine u već dugo zatvorenom đakovačkom rodilištu. Čast da bude rođena baš u ovom rodilištu taj grad može zahvaliti Aninoj mami, koja je odlučila djevojčicu roditi u svom gradu. Rodila se u vrijeme kad je školska godina završavala, a ljetno sunce je već jako grijalo. Dobila je bakino ime jer je baka isticala kako će Ana biti nasljednica svega bakinog, a ime koje nosi je prema maminim riječima kratko i slatko.

Anin tata je prihvatio tu odluku, a veselio se djevojčici jer je Anin brat rođen dvije godine prije. Ana je bila, prema bakinim riječima, zlatno dijete. Jela je, spavala i rasla, nikada nije plakala. Jednom kada je morala pojesti obrok povrća (koji baš i nije voljela) odglumila je da ju boli stomak. Majka joj se zabrinula, no kada su shvatili da je sve bilo gluma, Ani su predvidjeli izvrsnu glumačku karijeru. Danas je Ana u 7. razredu. Često piše kredom po namještaju, imitirajući svoje učitelje. To je njezina želja, postati učiteljica. Što će na kraju biti, glumica ili učiteljica, vidjet ćemo za desetak godina.

Ana Nikolić, 7. a

U šarenilu 650 slikovnica pristiglih na nacionalni natječaj Moja prva knjiga 2012. bio je i "Dugin cvijet" Maje Mijakić, učenice 2. razreda naše škole. Mladoj je i nadarenoj Đakovčanki u toj ogromnoj konkurenciji pripalo treće mjesto, a za nagradu pohvalnica i slikovnica iz edicije Moja prva knjiga. Inspiraciju za stvaranje svojih autorskih stranica Maja je pronašla u svijetu mašte.

Nagrade su Maji i ostalim pobjednicima uručene na svečanosti održanoj u listopadu u Gradskom kazalištu Zorin dom u Karlovcu. Ovaj projekt tamošnji Centar za neohumanističke studije (CNS) ostvaruje pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta. Natječaj se sastoji u pisanju i ilustriranju vlastite priče, a glavna nagrada je tiskanje najboljih radova koje biraju poznati hrvatski književnici Sanja Pilić i Tito Bilopavlović. Uspjeh je Maja ponovila i na novom natječaju koji je završen 15. svibnja 2013. Slikovnicom „Ruke“, a ovaj ju je put slijedila i sestra Iva koja ide u 1.a razred i dobila je nagradu za slikovnicu „Super pas“.

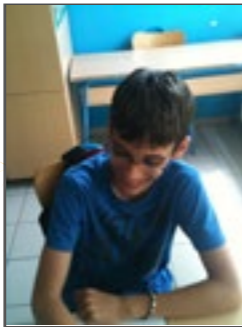


Molim te ne budi tužna, kada sjedeće prolećno sunce izađe ti ćeš već ići u školu i imat ćeš puno prijatelja. Laura ja to jednostavno znam jer ti si jako dobra, a i šapnuć mi je moja prijateljica Duga, rekao je cvijet.

Ove smo godine dobili dva županijska pobjednika iz predmeta prirodne skupine predmeta, sedmaša Mislava Petrovića (biologija) i osmaša Danijela Tokića (fizika). U povodu toga odlučili smo s njima napraviti blic-intervju.



Ime: Mislav
Prezime: Petrović
Datum i mjesto rođenja: 10.06.1999.
Đakovo
Prebivalište: Đakovo
Škola: OŠ Josipa Antuna Čolnića
Razred: 7.b
Hobi: nogomet



Ime: Danijel
Prezime: Tokić
Datum i mjesto rođenja: 25. 01. 1999.
Đakovo
Prebivalište: Široko Polje
Škola: OŠ Josipa Antuna Čolnića
Razred: 8.e
Hobi: karate, nogomet i košarka

Najdraži i najgori predmet?

Mislav: Najdraži mi je tjelesni, a najgori geografija.

Danijel: Najdraži fizika, najgori biologija.

Aktivnosti u i izvan škole?

Mislav: U školi idem na odbojku i nogomet, a izvan škole treniram nogomet.

Danijel: Dodatna nastava iz fizike i matematike, izvan škole karate.

Kako si se osjećao kada si saznao da si prvi u županiji?

Mislav: Osjećao sam se lijepo, sretno, uzbuđeno...

Danijel: Bio sam jako, jako sretan!

Nedostaje ti li škola preko ljetnih praznika?

Mislav: Ne, haha.

Danijel: Nimalo.

Učiš li puno?

Mislav: Ne.

Danijel: Nee

Jesi li tužan što nisi išao na državno natjecanje?

Mislav: Nisam, zato jer bih onda morao još više učiti nego za županijsko.

Danijel: Bio sam malo razočaran, ali ne previše.

Najdraža boja?

Mislav: Žuta.

Danijel: Plava.

Voliš li čitati?

Mislav: Ne.

Danijel: Volim one koje mi se učine zanimljivima.

Imaš li kućnog ljubimca (ako da, kako se zove)?

Mislav: Imam psa, zove se Kepo.

Danijel: Imam zeca, ali mu još nisam nadjenulo ime.

Najdraže godišnje doba?

Mislav: Ljeto, naravno!

Danijel: Zima zato što volim snijeg.

Voliš li slušati glazbu (ako da, voliš li više strane ili domaće pjesme)?

Mislav: Naravno da volim, više volim slušati strane pjesme.

Danijel: Nisam neki ljubitelj glazbe.

Provodiš li puno vremena na računalu?

Mislav: Da.

Danijel: Ne.

Imaš li FB profil?

Mislav: Imam, ali ga rijetko posjećujem.

Danijel: Nemam fejs.

Voliš li gledati sport (ako da, koji)?

Mislav: Volim, volim gledati nogomet.

Danijel: Volim borilačke sportove, najviše karate.

Koliko imaš slobodnog vremena i kako ga provodiš?

Mislav: Imam puno slobodnog vremena pa uglavnom igram nogomet sa svojim prijateljima ili idem na trening.

Danijel: Slobodno vrijeme najviše provodim odmarajući se.

Hodnik naše škole

Ove školske godine naša škola postala je još ljepša i uređenija zahvaljujući učenicima likovne grupe. Povodom ulaske Hrvatske u Europsku uniju, učenici su osmislili motive kojima će ukrašiti hodnik oko učionica stranih jezika, povijesti i geografije.

Motivi su bili: Kip slobode, Eiffelov toranj, Big Ben, engleski autobus i vojnici. Nadamo se da naši likovnjaci imaju još ideja kako bi naša škola osim po znanju i sportu bila prepoznatljiva i po izgledu. Spomenuti treba da su učenici oslikali i druge hodnike s motivima godišnjih doba. Voditeljica likovne grupe je Ines Rebac-Knezović. Zahvaljujemo učenicima i nastavnicima na trudu da našu školu učine još ljepšom.

Lena Dunderović, 7. c



Naše selo jednog popodneva

Bilo je to jednog prekrasnog snježnog popodneva. U našem selu održavalo se pokladno jahanje. Svi stanovnici bili su sretni i užurbani dok su se završavale posljednje pripreme prije povorke. Djeca su ipak bila najsretnija jer je napokon došao taj dan – dan prvog pokladnog jahanja.

Kada nas je sat obavijestio da su dva poslijepodne, svi su užurbano istrčali iz kuća i krenuli susjedima kod kojih su se jahači i konji trebali odmoriti. Čim smo ugledali konje, veselju nije bilo kraja, a naši roditelji bili su zadivljeni njihovom ljepotom. Ulaskom konja u susjedovo dvorište počela je glazba. Sva djeca su trčala vidjeti ih. Susjeda je donijela kolače koji su bili jako ukusni. Konji su ipak morali krenuti dalje jer ih je u selu čekalo još puno ljudi, ali moji prijatelji i ja nismo se mogli odvojiti od njih pa smo ih neprestano pratili. Svi smo bili sretni jer je naša prijateljica rekla da će i ona jahati.

Kada su jahači počeli odvoditi konje kućama, shvatili smo da je povorci kraj iako to nismo željeli. Glazba je utihnula, a ljudi su krenuli kući i za nekoliko minuta na ulicama nije bilo nikoga. Ostalo je samo naše malo pusto selo koje će opet oživjeti kada budu neke proslave.

Mia Tokić, 5. s



8.d

Zadnja generacija 8. d mi smo,
ne možete reći da se istakli nismo.
U prva dva razreda učio nas je Mijo
koji nam je sve najbolje htio.
Andrea nas je za peti pripremila
i sa suzama na licu nas je otpremila.
Dubravka u srcima našim uvijek će biti,
kada je se sjetimo suze ćemo liti.
Jasna najbolja je nastavnica na školi,
zato ju svaki razred jako voli.
Naš se razred od 17 učenika sastoji
i sve najbolje napraviti nastoji.
Želimo vam predstaviti nas sve
pa pročitajte.
Mineva sve pod kontrolom drži,
potrebnu pomoć ona uvijek pruži.
Buljan nikako da sve knjige ponese,
kada treba odgovarati, sav se tresse.
Čuja za nogomet živi
i uvijek su mu svi drugi krivi.

Anja na licu osmijeh uvijek nosi,
rupicama na obrazima ona se ponosi.
Kisi i Bandić odavno se znaju,
on je glavni u svome kraju.
Marko se pod povijesti pravi važan,
al' pod tjelesnim nije jako snažan.
Keli prema curama čudan odnos ima,
pod satom se samo smije i glavom klima.
Kuševići samo da je na fejsu biti,
svoju zaljubljenost ona ne zna skriti.
Iva svoje pse voli,
Kemija joj ide, a fiziku uči u školi.
Marija tamne oči ima,
lijep je trenutak kad te pogleda njima.
Miklošica dobra je duša naša,
prema svima se lijepo ponaša.
Anamarija engleski kao od šale govori,
Bez da knjigu otvori.
Filip neku tajnu curu voli
i samo o njoj razmišlja u školi.

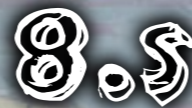
Matej skriveni talent u sebi nosi,
svojim gitarama on se ponosi.
Ivan zezancije kao as u rukavu drži,
u razredu je najbrži.
Anti je friz na prvom mjestu,
kao varanje i na testu.
Zvonimir super je tip,
kad gitaru uzme počinje novi hit.
O kraju mi tek sad razmišljamo,
ocjene popraviti pokušavamo.
Ali, usprkos tome,
svi nas vole
i kažu da smo najbolji sa škole.
Pozdravljamo vas sve.
pozdrav od posljednjeg 8. d.
Od toga će jednog dana živjeti u slavi.
Neka pati koga smeta,
Najbolji smo razred svijeta!

Ana nas zelene dobi
pa nas cijelo vrijeme u red dovodi.
Senka je nakratko bila,
ali mnogo toga ostavila.
Matej u nogometu budućnost vidi,
Borna se lako curama sviđi.
Danijel trenira karate,
a Gagu po pilićima znate.
Antonela rado gitaru svira,
dok Ines u crkvi ministrira.
Nana je policajac pravi,
Josipu lupa pendrekom po glavi.
Marijana slikarica naša,
Ljuba često puder nanaša.

Elena i Amalija frendice su prave,
jedna bez druge k'o muha bez glave.
Marko engleski rastura,
Valentina stalno neke frizure fura.
Blaž kobilu Almu ima,
Josip Fiatom roni po kanalima.
Ana se zbog Putke rano budi,
a Boško Đurđicu izludi.
Tina svog Trofija voli,
Lucije nema više s nama u školi.
Ružica od smijeha ne može disati,
dok Nikola uči lijepo pisati.
Ovo je bilo ukratko o nama,
nadamo se da se sviđjelo vama.



8.d



Zajedno smo uvijek bili u školi,
zafrkavali se i prepisivali koliko god smo mogli.

U razredu nas trideset i jedno ima,
svi se slažemo, kod nas sve štima.

Ima i bisera za koje škola nije briga,
u torbi im je uvijek samo jedna knjiga.

Sluka, geografkinja prava,
čim se pojavi test, zaboli je glava.

Tu su i fantastična četvorka; David, Novak, Rac i Toni,
bez kojih bi dosadan bio likovni.

Emanuel najbolje priče piše,
dok Slišak iz škole izostaje najviše.

Dok Josipa svoju modu fura,
Jure loptu po igralištu gura.

Petar, u razredu najtiši,

dok Čiri govorimo "ploču briši".

Viktorija i Buda, nerazdvojne frendice,
neprestano neke igraju igrice.

Leonardo se stalno po stolovima penje,
a ne zna ni što je učenje.

Filip u imeniku prvi stoji,
kada nastavnici pitaju, poželi da ne postoji.

Martina Zorkić, zvana Burki,
nitko od Leke boljih nema zurki.

Marija i Tina, komercijalistice naše,
dok Mađo još ne zna upisati šta će.

Kumovi, potpuno različiti, Mario i Dario,
jedan vani, a drugi za kompom radi.

Martina, Ivicina seka,
još uvijek pravu ljubav čeka.

I za kraj, najveći i najbolji car u razredu, Cvita.

Odlikaši, naravno, i kod nas postoje,
ima ih četiri plus troje.

Ivana, Dodo, Matija, Maja, Niđo, Kiđa i Dora,
oni su učenici kod kojih su teški predmeti fora.

Veliko hvala našem razredniku Mirku,

koji nas je učio ozbiljnosti, a ignorirao igru.

Hvala i svim nastavnicima što su nas stalno morali trpjeti,

te što su nam svoju pamet darovali.

Mali tečaj glagoljice

Najstarije slavensko pismo istraživali su i oživjeli učenjem i igrom učenici šestih razreda

Od učenja neobičnih slova i novih znanja o povijesnoj ulozi glagoljskog pisma do Najbržeg prsta u odgonetavanju stihova.

U Mjesecu hrvatske knjige, koji se obilježava od 15. listopada do 15. studenog, šestaši su prionuli proučavanju glagoljice koja je tisuću godina ostavljala neizbrisiv trag u hrvatskoj kulturnoj baštini!



Zamisao učiteljice Đurđice Tolušić toliko se svidjela učenicima da su se najvjestiji, nakon učenja slova, nadmetali u odgonetavanju stihova ispisanih tim staroslavenskim pismom. Nastavnica likovne kulture Ines Rebac Knezović za marljive je glagoljaše izradila listove koji nalikuju pergameni, a mogli su se vidjeti na panoima kod kabineta hrvatskoga jezika.

O glagoljici su svojim mlađim kolegama prvo pričale učenice osmog razreda Marija Andrišek, Andrijana Vuković, Franciska Miletić i Iva Lulić tako što su im prenijele znanje stečeno iz prve ruke na Maloj glagoljskoj akademiji u istarskom gradiću Roču, nekadašnjem središtu hrvatske pismenosti.

Izlagale su o azbuci, znamenitim osobama koje su pridonijele širenju glagoljičkog pisma, poznatim tiskarama i prvim tiskanim knjigama. Šestaši su zatim upoznali slova te zaigrali pamtilicu (memory) i Crnog Petra s prigodno ilustriranim karticama. Njihove su im učiteljice Đurđica i Ivana pomogle i u prepisivanju tekstova na glagoljicu. Uslijedila je igra Najbrži prst, a zadatak je bio odgonetnuti koja se dva stiha kriju na listiću otisnutom glagoljicom. Najspretniji su bili Ivan Gudelj iz 6.a i Tea Pavković iz 6.b. Oboje su odgovarali na 20 pitanja osmašica "iz Roča" i Ivan je na kraju nadmašio Teu.

Tea Kelava, 8. a

MOJA PRVA KNJIGA



Poput pravih knjiga...

Poput pravih knjiga, takve su one koje su izradili učenici petih razreda. Sami su izabrali teme i osmislili izgled cijelih knjiga. Svaka od njih sadržava naslovnice, literarni uradak i bilješku o autoru, a neki su učenici pridodali i kratak sadržaj. Cilj je projekta "Moja prva knjiga" u sklopu Dana hrvatske knjige (22. travnja) razvoj sposobnosti zamišljanja, predočavanja i izražavanja.

Radeći u grupama, parovima ili individualno petaši su sve svoje ideje, tekstove, crteže i slike prenosili na papir - ili vlastoručno olovkama i bojicama ili pomoću računala, ispisujući radove na papir. Za cjelokupnu izradu vlastite knjige imali su 40-ak dana, a mašte, kreativnosti i truda nije nedostajalo.

U 5.a razredu priznanje za najuspješnije napisanu knjigu pripalo je Anji Jurić za knjigu "Od prijateljstva do ljubavi". Klara Skender iz 5.b dobila je priznanje za "Moje putovanje u Egipat", dok je u 5.c za knjigu "Indijanac" nagrađena Tea Bošković.

VICEVI

Buđenje
 Usred noći Bara panično budi Štefa:
 -Štef, Štef, probudi se!
 -Što je?
 -Nisi popio tabletu za spavanje!

Dizanje
 Odbrojava sudac boksaču vrijeme za ustajanje, a odjednom se iz publike začuje glas starije osobe: Ma neće vam se on dignuti, znam ga ja iz autobusa!

Benzin
 Joža: Zamisli, moj je papagaj danas popio čašu benzina!
 Ivek: I, što se dogodilo?
 Joža: Letio je 5 minuta, a onda pao.
 Ivek: Pao mrtav?
 Joža: Ma ne, ostao je bez goriva!

ZANIMLJIVOSTI

? da se u rečenici „The quick brown fox jumps over the lazy dog“ koriste sva slova engleske abecede?

? da svaka ptica svakoga dana mora pojesti makar polovicu svoje težine kako bi preživjela?

? da nijedan komad četvrtastog, suhog papira ne može biti savijen na pola više od 8 puta?

? da donirajući 0,5 l krvi možete spasiti 4 života?



Rješenje _____



Rješenje _____



Adriana Vuković



Dominik Samardžija



Ivana Raguz



Ivan Šimunović



Marija Andrišek



Ana-Tadijana Mikić



Dominik Perko



Franciska Miletić

ODLIKAŠI

naši ...



Bruno Bušić



Dario Milanović



Iva Budimir



Luka Pivk



Mihaela Beljan



Mario Petričević



Tamara Škorić



Stjepan Mihalj



Gabrijel Tokić



Ines Šušak



Antonela Bikić



Kristina Džambić



Ružica Kovačević

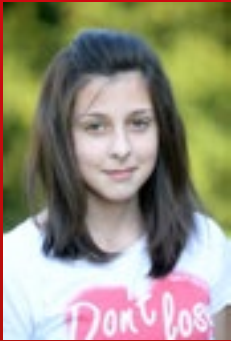


Danijel Tokić



Marko Mamić





Antonela Ivanović



Anamarija Burilo



Ena Lulić



Petra Radočaj

8.b



David Horvat



Anamarija Kiđemet



Marija Lulić



Anamarija Pezer

8.d



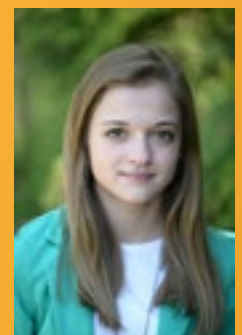
Dora Rajić



Domagoj Perković



Anja Ivanda



Iva Lulić

8.s



Ivana Nikšić



Maja Ivić



Matija Mindek



Nikola Stipić